

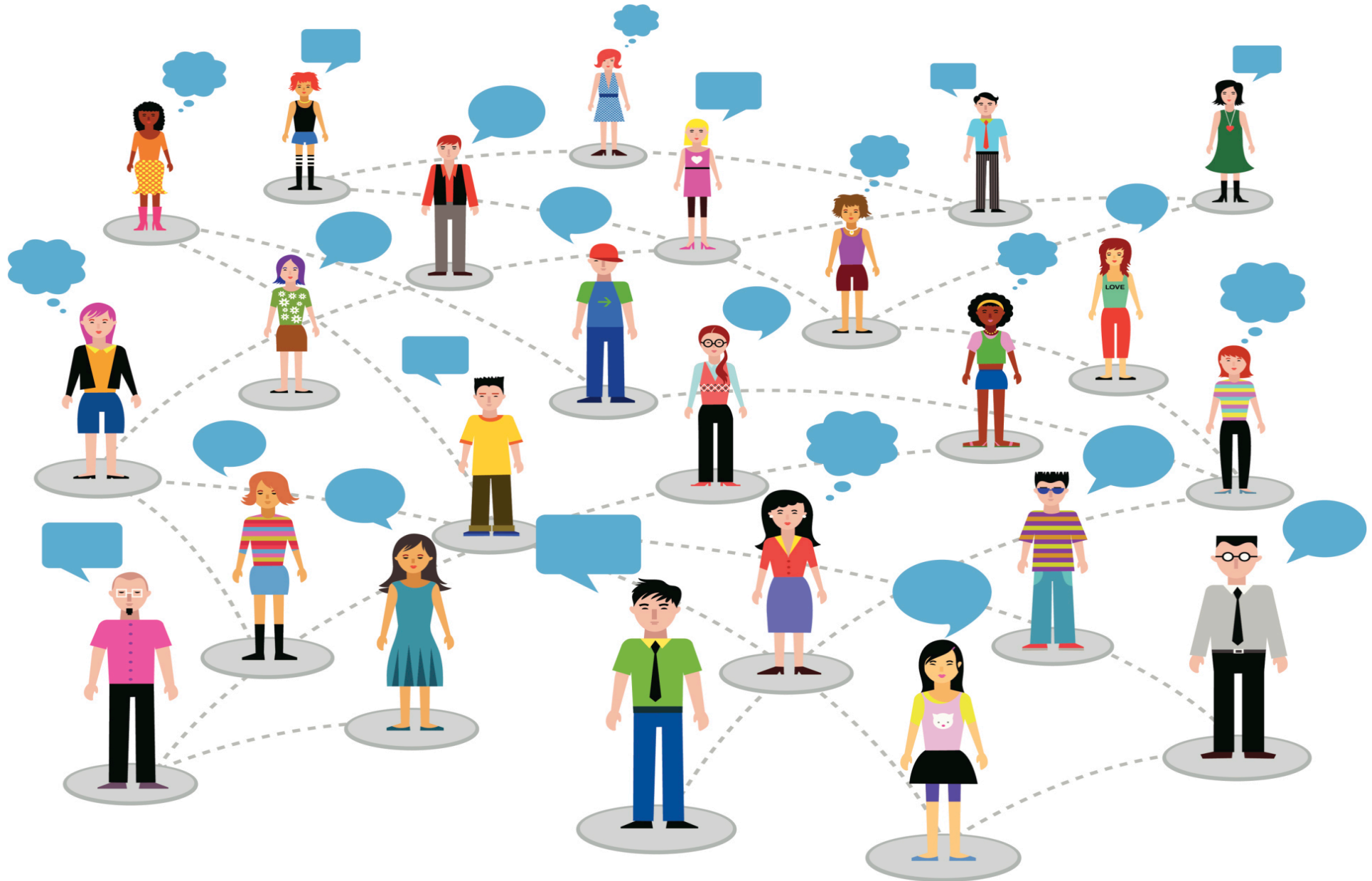
Andersson Elffers Felix

**Samenwerken en
relatiemanagement
Pieterjan van Delden**

CIO 15 oktober 2015

Netwerken: eigen dynamiek!

Samenwerkingsverbanden in de publieke sector

- Leefbaarheid: woningcorporaties, welzijn, maatschappelijk werk, politie, gemeente (Wmo-loket), GGD
- Wijkgerichte ouderenzorg: VVT-instellingen, wijkverpleegkundige, huisarts, maatschappelijk werk, welzijn, buurtvereniging, gemeente
- Sociale veiligheid (Veiligheidshuis): politie, OM, Reclassering, GGz, gemeente, jeugdzorg
- Centrum voor Jeugd en Gezin: (school)maatschappelijk werk, GGD, jeugd- en opvoedhulp, MEE, welzijn/jongerenwerk, scholen Bao/VO
- Thuiszitters in het onderwijs: Teams Jeugd en Gezin, SWV passend onderwijs (ondersteuningsteams scholen), speciaal onderwijs
- Werkplein/Jongerenloket: gemeente/sociale dienst, UWV, werkgevers, ROC's, RMC.

Wat doen samenwerkingsverbanden?

Kennis uitwisselen/verdiepen

b.v. Kenniskringen HBO, 'gluren bij de burens' tussen scholen

Dienstverlening/werkprocessen combineren

b.v. gezamenlijke Impulsklassen in het primair onderwijs

(Financiële) middelen verdelen

b.v. middelen Passend onderwijs verdelen over schoolbesturen

Beleid en organisaties afstemmen

b.v. beroepsonderwijs afstemmen op lokale arbeidsmarkt

Samenwerking is lastig . . .

Brede school Y: in het begin veel enthousiasme tussen basisschool, PSZ, kinderopvang, BSO en welzijnswerk. Maar ouders doen niet echt mee en stellen zich op als consumenten. Na verloop van tijd gaat iedereen toch weer zijn eigen gang: 'bedrijfsverzamelgebouw'.

Hogeschool: Bestuur der gaat 'overload' van samenwerkingsverbanden aan. Met VO, MBO, bedrijfsleven, andere hogescholen. Wil overal aan meedoen maar energie raakt versnipperd en eigen inbreng is zwak. Saneren van 'strategische' netwerksamenwerking?

Samenwerkingsverband Passend onderwijs: Bouwt voort op goede samenwerkingstraditie van WSNS-regio maar financiële kwesties gaan de besprekingen overheersen. Hoe verdelen we de middelen over de scholen, in het bijzonder tussen het regulier en het speciaal onderwijs? Er wordt meer onderhandeld dan samengewerkt.

Strategische dilemma's bij samenwerking

- Hoe omgaan met (min of meer) *opgelegde samenwerking*?
Bijvoorbeeld: gemeente verwacht deelname aan Sociaal wijkteam.
- Welke *risicoblootstelling* is nog acceptabel? Alleen marginaal samenwerken of er met groot volume in gaan?
- *Samenwerking of marktwerking*? Meedoen aan een consortium (joint venture) of vlucht naar voren als brede aanbieder (stand alone)?
- In relatie met *bezuiniging/kostbesparing*: krimp accepteren en terug naar eigen leest of marktverbreding?
- In relatie met *overheid/gemeente*: meedoen in ontwerpfase (kennis inbrengen) of wachten op heldere opdracht (niet in je kaarten laten kijken)?

Effectiviteit samenwerkingsverbanden

In het algemeen: lastig om (gezamenlijke) resultaten te definiëren, vaak ‘oversturing’ vanuit beleidsdoelen >> al gauw ‘praatcircuits’.

Effectiviteit zit vooral in:

- Gerichte aanpak van specifieke vraagstukken/groepen
- Kleine, uitgebalanceerde, en gefocuste teams (‘motortjes’)
- Stabiele afspraken, verhoudingen en financiering
- Beperkt aantal samenwerkingsrelaties (reductie complexiteit)
- Bestuurlijke steun, ‘lichte urgentie’, geen beleidsdrukke.

Route van de vele kleine successen!

Relatiemanagement: kritische factoren

- Convenant: nodig, maar al gauw ‘papieren tijger’
- Prestatie-afspraken: beter, maar behoeven wel controle
- Vertrouwen, ‘ontmoeting’: geeft versoepeling maar geen focus
- Onderhandelen: vereist openheid en zakelijkheid
- Bekostiging: samenwerking kwantificeren/kapitaliseren
- Opdracht: scherpe focus op haalbare duidelijke resultaten
- Uitvoeringsteam: ‘motor’ van de samenwerking, pionierskwaliteit

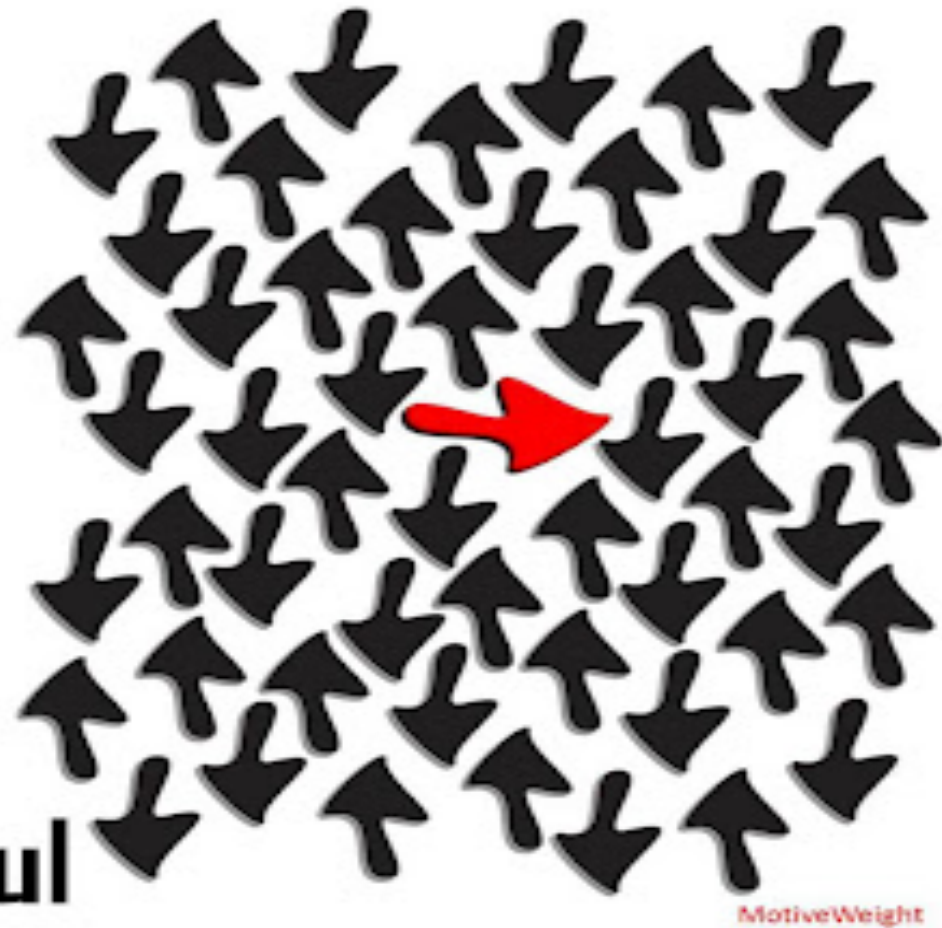
Laat initiatieven bloeien!

Andersson Elffers Felix

Maar ook focus!

F-Follow
O-one
C-course
U-until
S-successful

MotiveWeight